

STOWARZYSZENIE OBRONA ZWIERZĄT
ul. 11 Listopada 29, 28-300 Jędrzejów
tel. 607-171-458, www.obrona-zwierzat.pl
KRS 0000292939 REGON 260199276 NIP 656-22-72-801
Alior Bank S. A. **75 2490 0005 0000 4500 7398 2092**

“Możemy człowieka ocenić po tym, jak traktuje zwierzęta” - Immanuel Kant (1724-1804)

Jędrzejów, 28.11.2011 r.

Prokuratura Rejonowa Łódź-Widzew
w Łodzi
ul. Dąbrowskiego 40a
93-277 Łódź

Pokrzywdzony: Stowarzyszenie Obrona Zwierząt

ul. 11 Listopada 29

28-300 Jędrzejów

KRS: 0000292939, REGON: 260199276

Stowarzyszenie Obrona Zwierząt, organizacja społeczna, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, zaniepokojone doniesieniami medialnymi, wykonując prawa pokrzywdzonego na podstawie art. 39 w zw. z art. 40 ustawy z dnia 21.08.1997 r. o ochronie zwierząt (zwanej dalej ustawą), zawiadamia o **podejrzeniu popełnienia przestępstw przeciwko ochronie zwierząt, tj. czynów określonych w art. 35 w zw. z art. 6 ust. 1 i 2 ustawy, przez Longina Siemińskiego, w okresie od 2001 r. do chwili obecnej, w prowadzonych przez niego dwóch zakładach firmy „Hotel dla zwierząt i ptactwa domowego” w:**

- Łodzi 92-411, przy ul. Kosodrzewiny 56/2,
- Wojtyzkach 18, 98-277 Brąszewice.

UZASADNIENIE

Zakłady te składają się na rodzinną firmę Siemińskich, zarejestrowaną w 2001 r. na osobę Marioli Siemińskiej, a od końca 2009 r. na Longina Siemińskiego. Oba zakłady są schroniskami dla zwierząt, do których przyjmowane były i są bezdomne zwierzęta (głównie psy) z licznych (ok. 100) gmin województwa łódzkiego, a także innych województw (dolnośląskiego, mazowieckiego, wielkopolskiego, śląskiego, świętokrzyskiego). Od początku działalności zakłady Siemińskich przyjęły trudną do oszacowania liczbę zwierząt, ale z pewnością nie mniejszą niż 5 tysięcy psów, a także pewną ilość kotów. Los około połowy tych zwierząt nie jest znany. Wiadomo, że w chwili obecnej ok. 3 tysiące psów przebywa w zakładzie w Wojtyszkach, a ok. 200 psów w zakładzie w Łodzi.

Firma Siemińskich realizowała umowy z gminami w zakresie wylapywania bezdomnych zwierząt, a także zapewniania im opieki w schroniskach dla bezdomnych zwierząt (w rozumieniu art. 11 ustawy oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 26.08.1998 r. w sprawie zasad i warunków wylapywania bezdomnych zwierząt). Umowy zawierane były w trybie przepisów o zamówieniach publicznych. Zarówno przepisy o zamówieniach publicznych, jak i o ochronie zwierząt, były nagminnie naruszane przez obie strony umów.

Po stronie gmin z reguły brak było wymaganych uchwał rad gminnych, określających schronisko i dalszy los zwierząt (art. 11 ust. 3 ustawy), natomiast same umowy zawierane były z podmiotem nieuprawnionym, tj. działającym bez wymaganego zezwolenia i poza wymaganym nadzorem.

Prowadzenie schronisk dla zwierząt przez przedsiębiorców jest działalnością gospodarczą regulowaną, tj. dozwoloną za zezwoleniem od właściwego wójta gminy (art. 7 ustawy z dnia 13.09.1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach), lecz w przedmiotowej sprawie zezwolenie takie uzyskano tylko dla zakładu w Wojtyszkach i to dopiero we wrześniu 2010 r.

Działalność zakładów Siemińskich mieści się w trzech zakresach działalności nadzorowanej na podstawie prawa weterynaryjnego (art. 1 pkt 1 lit. a, j, o ustawy z dnia 11.03.2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt). Nadzorem nad transportem zwierząt w celach zarobkowych firma objęta została dopiero w listopadzie 2009 r. Jak wyżej wspomniano nadzorem nad schroniskami objęty został wyłącznie zakład w Wojtyszkach i to dopiero we wrześniu 2010 r. Nadzorem nad wykorzystywaniem ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego (karma dla psów) firma nie jest objęta do

chwili obecnej.

Na tle działalności naruszającej przepisy prawa i prowadzonej bez odpowiedniego nadzoru, w zakładach Siemińskich przez wiele lat dochodziło do przestępstw na dużą skalę przeciwko ochronie zwierząt - obejmującą tysiące skoszarowanych w zakładach psów i nieokreśloną liczbę kotów.

Nieznany los zwierząt dotyczy kilku tysięcy osobników, bo takiego rzędu jest różnica między ilością zwierząt wysłanych do zakładów Siemińskich (wedle informacji z gmin), a aktualnym stanem liczbowym zwierząt w tych zakładach. Nie sposób wyjaśnić tej różnicy naturalną śmiertelnością zwierząt, przy założeniu dostatecznej, prawidłowej opieki nad nimi. Również skala wydawania bezdomnych zwierząt nowym właścicielom (tzw. adopcji) była i jest niewielka (właściciel zakładów nie jest zainteresowany adopcjami, które blokowane są np. poprzez utrudnianie wolontariatowi wstępu na teren zakładów). Informacje o szczegółowym sposobie działania zakładów wskazują, że brakujące zwierzęta, których nie ma w obu zakładach, a które wg dokumentów powinny tam przebywać, były ofiarami następujących przestępstw:

- 1. nieuzasadnionego i niehumanitarnego uśmiercania (art. 35 ust. 1 w zw. z art. 33 ust. 1 i 2 ustawy),**
- 2. znęcania się nad nimi w sposób prowadzący do ich śmierci, poprzez utrzymywanie w niewłaściwych warunkach bytowania (art. 35 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 10 ustawy), prowokujących zwierzęta do wzmożonej agresji, walk i pogryzień; prowadziło to do ich śmierci w sposób bezpośredni (zagryzienia), jak i pośredni, przez stres, obrażenia i zakażenia ran, a także przez niezapewnianie ofiarom leczenia i opieki weterynaryjnej.**

Oprócz tego, tysiące zwierząt aktualnie przebywających w zakładach Longina Siemińskiego są ofiarami:

- 3. znęcania się nad nimi poprzez utrzymywanie ich w niewłaściwych warunkach bytowania (art. 35 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 10 ustawy).**

Wgląd od wewnątrz w sposób działania zakładów Siemińskich, uzasadniający w/w podejrzenia, dają załączone kopie oświadczeń A(...) W(...) (wolontariuszki zakładu w Łodzi w latach 2002-2009) oraz K(...) M(...) (lekarza weterynarii w zakładzie w Wojtyszkach w okresie styczeń-marzec 2010 r.). Czyn określony w pkt. 3 ma także wymiar przestępstwa formalnego i stąd jego zakres wykracza poza zawarte w oświadczeniach wrywkowe obserwacje skutków przestępstwa w danym zakładzie w konkretnym okresie czasu.

Sposób utrzymywania zwierząt domowych nie jest sprecyzowany w przepisach prawa, a zwłaszcza nie istnieją dla tej kategorii zwierząt wymierne w wielkościach fizycznych normy tzw. „dobrostanu”, jakie wymagane są dla utrzymywania np. zwierząt gospodarskich. Nie znaczy to jednak, że określenie zaistnienia przestępstwa utrzymywania zwierząt w niewłaściwych warunkach bytowania podlega całkowicie swobodnym ocenom. Posiłkowa norma zagęszczenia psów, przytoczona w Instrukcji Głównego Lekarza Weterynarii, dotyczącej kontroli schronisk (*vide* przypis nr 1), przewiduje dla psa przeciętnej wagi (10-20 kg) minimalną powierzchnię 2,6 m² (łącznie kojec i wybieg). Opierając się na dokładnej relacji ze schroniska w Wojtyszkach prof. Jerzego Monkiewicza można policzyć, że łączna powierzchnia 52 różnych sektorów, w których utrzymywanych jest ok. 3 tys. psów wynosi 7.220 m², co daje przeciętnie 2,4 m² na jednego psa, a więc poniżej minimum dla psa przeciętnej wagi.

Wedle relacji prof. Jerzego Monkiewicza wszystkie sektory dla psów dużych wyposażone są w pomieszczenia dla zwierząt nazwane „pawilonami” (*vide* przypis nr 2), o powierzchni ok. 36 m² (14,5 x 2,5 m). Zakładając, że w sektorze takim przebywa od 30 do 80 psów, na jednego psa przypada 0,45-1,20 m² wewnątrz takiego pomieszczenia. Minimum powierzchni wewnątrz pomieszczeń, przewidzianej normą przytaczaną przez Głównego Lekarza Weterynarii wynosi o wiele więcej, bo 1,7-2,0 m² na jednego dużego psa (tj. o wadze 20-30 kg i ponad 30 kg).

Niezależnie od oceny sposobu utrzymywania zwierząt wedle posiłkowych norm i miar wyrażonych w wielkościach fizycznych, niewłaściwy sposób utrzymywania zwierząt w zakładzie w Wojtyszkach polega na utrzymywaniu stad psów o tak dużej liczebności, że stanowi to absolutne zaprzeczenie pojęcia opieki należytej zwierzętom domowym, gdyż wyklucza ich bezpieczeństwo i zindywidualizowane traktowanie. Tym bardziej, gdy chodzi o opiekę profesjonalną, zorganizowaną w dużej skali i opłacaną publicznymi pieniędzmi.

Patrząc zaś z punktu widzenia postulatu zapewnienia zwierzęciu możliwości egzystencji zgodnie z potrzebami danego gatunku (w nawiązaniu do ustawowej definicji „właściwych warunków bytowania” w art. 4 pkt 15 ustawy), trzeba stwierdzić, że formowanie tak wielkich i zagęszczonych stad jest sprzeczne z naturą tego i podobnych gatunków zwierząt, nie znajduje bowiem żadnego odniesienia do biologii i psychologii tych zwierząt. Naturalną reakcją psów umieszczonych w takich warunkach jest agresja, która pacyfikowana jest biciem oraz ciągłym zagrożeniem bicia ze strony dyżurujących bezustannie „opiekunów” przydzielonych do każdego „sektora”. Wymagania weterynaryjne dla prowadzenia schronisk dla zwierząt przewidują zapobieganie agresji przez izolację zwierząt w odpowiednich pomieszczeniach (*vide*

przypis nr 3), a nie poprzez jej pacyfikowanie biciem. Wymagania te wykluczają też utrzymywanie ogromnych watah psów pod gołym niebem, bo jednoznacznie mówią o zapewnieniu wszystkim zwierzętom pomieszczeń – zdrowym, chorym, podejrzanym o chorobę, agresywnym, itd. (§ 2 rozporządzenia), a następnie koncentrują się na funkcjach różnych pomieszczeń, boksów i wybiegów. Przepisy te realizują w ten sposób ogólną normę ustawy, zawartą w jej art. 9 ust. 1, mówiącą o tym, że „kto utrzymuje zwierzę domowe, ma obowiązek zapewnić mu pomieszczenie chroniące je przed zimnem, upałami i opadami atmosferycznymi (...)”. Nie ulega wątpliwości, że w przypadkach obu aktów prawnych termin „pomieszczenie” odnosi się do przestrzeni zamkniętej, izolującej zwierzę, w odróżnieniu od przestrzeni otwartej, jaką są np. „wybiegi” lub przestrzeni nie dających dostatecznej izolacji przed warunkami atmosferycznymi („sektory”, „boksy”, „wiaty”, itp.). Większość psów utrzymywanych w schronisku w Wojtyszkach tak rozumianych pomieszczeń jest pozbawiona i choćby ten brak wypełnia znamiona przestępstwa znęcania się nad zwierzętami przez utrzymywanie ich w niewłaściwych warunkach bytowania.

Sposób utrzymywania zwierząt w Wojtyszkach jest w istocie eksperymentem przemysłowego chowu bezdomnych psów, prowadzonym wbrew prawu i wbrew biologii tych zwierząt. Chowu, którego celem jest jak największy zysk przedsiębiorcy, wynikający z maksymalizacji liczby gromadzonych zwierząt przy minimalizacji kosztów ich utrzymywania.

Na podstawie art. 47 § 1 kpk w zw. z art. 41 kpk pokrzywdzony składa wniosek o wyłączenie Komendy Powiatowej Policji w Sieradzu oraz Komisariatu Policji w Brąszewicach z czynności sprawdzających i postępowania przygotowawczego w tej sprawie. Wniosek ten motywujemy tym, iż nie da się wykluczyć z całą pewnością istnienia nieoficjalnych, prywatnych kontaktów pomiędzy Longinem Siemińskim, a policjantami ewentualnie zaangażowanymi w prowadzenie tej sprawy. Okoliczność uzasadniająca wyłączenie nie odnosi się jedynie do powiązań osobistych pomiędzy konkretnym policjantem i ewentualnym podejrzanym, ale do możliwości nieformalnego wywierania przez niego wpływu na bieg całego postępowania.

Przypisy:

- (1) Instrukcja posiłkuje się parametrami z rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10.03.2006 r. w sprawie szczegółowych warunków utrzymywania zwierząt laboratoryjnych w jednostkach doświadczalnych, jednostkach hodowlanych i u dostawców;
- (2) Istnieniu takich pomieszczeń w każdym sektorze dla dużych psów zaprzeczają inne źródła -

na filmie z zakładu w Wojtyszkach, nakręconym przez J(...) F(...), opublikowanym pod adresem: <http://www.youtube.com/watch?v=uDvaXdA3xAc>, nie widać żadnych takich pomieszczeń, podobnie na fotografii Stanisława Cioka do artykułu Agnieszki Sowy „Fabryka psów”;

(3) § 2 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23.06.2004 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia schronisk dla zwierząt.

Lista wskazywanych dowodów:

1. **zestawienie ilości psów wysłanych do zakładów M. i L. Siemińskich** w Łodzi i Wojtyszkach w latach 2005-2010, oparte na odpowiedziach gmin woj. łódzkiego na wniosek o udzielenie informacji publicznej – w załączeniu; dokumenty źródłowe opublikowane są pod adresem:

rok	objętość	adres
2005	138 str, plik PDF 12 MB	http://www.boz.org.pl/lz/05/05_lz.pdf
2006	150 str, plik PDF 13 MB	http://www.boz.org.pl/lz/06/06_lz.pdf
2007	150 str, plik PDF 13 MB	http://www.boz.org.pl/lz/07/07_lz.pdf
2008	149 str, plik PDF 14 MB	http://www.boz.org.pl/lz/08/08_lz.pdf
2009-2010	185 str, plik PDF 20 MB	http://www.boz.org.pl/lz/0910/0910_lz.pdf

2. **„Opinia o schronisku w Wojtyszkach” prof. Jerzego Monkiewicza** (Monkiewicz Jerzy, Wydział Biologii i Hodowli Zwierząt Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu: ul. Koźuchowska 7, 51-631 Wrocław) – kopia w załączeniu;

3. **Instrukcja Głównego Lekarza Weterynarii** w sprawie postępowania powiatowych lekarzy weterynarii przy przeprowadzaniu kontroli schronisk dla zwierząt - dostępna pod adresem:

http://www.wetgiw.gov.pl/files/3680_GIWz.420-AW-32-11-schroniska-dla-zwierzat.pdf

4. **oświadczenie A(...) W(...)** o jej doświadczeniach z pracy w zakładzie w Łodzi (*dane osobowe do wiadomości prokuratury*) – kopia w załączeniu;

5. **oświadczenie K(...) M(...)** o jej doświadczeniach z pracy w zakładzie w Wojtyszkach (*dane osobowe do wiadomości prokuratury*)) – kopia w załączeniu;

6. **artykuł Agnieszki Sowy „Fabryka psów”**, tygodnik „Polityka”, 19.08.2011 r., tamże fotografia tytułowa Stanisława Cioka prezentująca panoramę wybiegu dla psów w Wojtyszkach (Agnieszka Sowa, Ciok Stanisław, redakcja Polityki: ul. Słupecka 6, 02-309 Warszawa 22) - wydruk w załączeniu; dostępny pod adresem:

<http://www.polityka.pl/spoleczenstwo/artykuly/1518420,1,najwieksze-schronisko-w-europie.read>

7. **reportaż Sieradzkiej Telewizji Regionalnej** ze schroniska w Wojtyszkach (Chachula Aleksander, Chachula Joanna, siedziba Sieradzkiej Telewizji Regionalnej: ul. Kościuszki 5/39, 98-200 Sieradz), dostępny pod adresem:

<http://www.youtube.com/watch?v=EfshRv8Adjg>

8. źródłową wiedzę o sposobie funkcjonowania zakładów Siemińskich posiada również **J(...)** **F(...)**, *dane osobowe do wiadomości prokuratury* – wizytował schronisko w Wojtyszkach;

9. źródłową wiedzę o sposobie funkcjonowania zakładów Siemińskich posiada również **Z(...)** **S(...)**, *dane osobowe do wiadomości prokuratury* – pracował w zakładach Siemińskich jako konwojent, hycel, kierowca, ogólnie jako „prawa ręka” Marioli Siemińskiej;

10. źródłową wiedzę o sposobie funkcjonowania zakładów Siemińskich posiada również **K(...)** **P(...)**, *dane osobowe do wiadomości prokuratury* – była pracownikiem w schronisku w Wojtyszkach;

11. źródłową wiedzę o sposobie funkcjonowania zakładów Siemińskich posiada również **J(...)** **K(...)**, *dane osobowe do wiadomości prokuratury* – była lekarzem weterynarii w zakładzie na ul. Kosodrzewiny.

W załączeniu:

1. zestawienie ilości psów wysłanych do zakładów M. i L. Siemińskich w Łodzi i Wojtyszkach w latach 2005-2010,
2. kopia „Opinii o schronisku w Wojtyszkach” prof. Jerzego Monkiewicza,
3. kopia oświadczenia A(...) W(...) + komputerowa transkrypcja oświadczenia,
4. kopia oświadczenia K(...) M(...) + komputerowa transkrypcja oświadczenia,
5. wydruk treści artykułu Polityki z dnia 19.08.2011 r. pt: „Fabryka psów” autorstwa Agnieszki Sowy,
6. wydruk zdjęcia autorstwa Stanisława Cioka zamieszczonego w w/w artykule.